

Kázání Elišky Havelkové, Matouš 3,16 – 4,11. 1. postní
Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla... Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby.“ On však odpověděl: „Je psáno: ‚Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.‘“

Tu ho vezme ďábel do svatého města, postaví ho na vrcholek chrámu a řekne mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je psáno: ‚Svým andělům dá příkaz a na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!‘“ Ježíš mu pravil: „Je také psáno: ‚Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého.‘“

8Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš odpoví: „Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: ‚Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.‘“ V té chvíli ho ďábel opustil, a hle, andělé přistoupili a obsluhovali ho.

Pražské letiště už pro lety z Číny vyčlenilo dva speciální vchody, které se budou pravidelně dezinfikovat jako opatření proti rozšíření nákazy koronavirem. Podle ministra zdravotnictví jsou opatření dostatečná. Větším problémem než koronavirus je totiž v Česku chřipka. „Zavírají se nemocnice a školy. Kromě dvanácti úmrtí máme i 57 pacientů, kteří jsou v kritickém stavu,“ Česko zatím žádný potvrzený případ koronaviru nemá. Lidé se v Čechách připravují na virovou apokalypsu, skupují z obchodů, co se dá. Po internetu kolují různé vtipy s fotkami prázdných regálů. Také roušky již došly a lidé, kteří je doopravdy potřebují, se k nim kvůli davové hysterii nemohou dostat. Lidé kvůli hrůze z exotické nákazy opomíjí to, co mají přímo pod nosem a co jim hrozí mnohem více.

I v našem životě v oblasti **virů** si musíme dávat pozor na nákazu **virů**. Možná i na nákazu koronavirem - virem, který by rád nosil korunu. V dnešním čtení jsme si připomněli Ježíšův zápas s ďáblem na poušti. Ježíš je zde vystaven smrtelné nákaze, která by dokázala zabít nejen jeho, ale celý svět, kdyby jí Ježíš podlehl. Pokušitel útočí na Ježíše a snaží se ho podmanit. Jestli je třeba se obávat nějaké nákazy, pak právě té, která dokáže zahubit duši.

Ježíš je pokřtěn a zazní nad ním hlas z nebe: *Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.* Hlas, který nad Ježíšem při křtu zazněl, je hlas Ducha Svatého - tedy téhož ducha, který Ježíše následně vyvedl na poušť jen pro to, aby si ho zde převzal pokušitel. Od svého křtu se Ježíš jako by stává předmětem, který je veden nejprve Duchem Svatým na poušť - a posléze, po čtyřiceti dnech a nocích postu, je naopak přemísťován nečistým duchem, ďáblem, na několik dalších míst: na vrchol chrámu a na vrchol hory. Každá ďáblová otázka na Ježíše je jako smrtící šíp, jehož hrot je namočený ve virovém koktejlu. Každá ďáblová otázka začíná: *Jsi-li Syn Boží. Jsi Syn Boží nebo nejsi?* Bůh sám posílá svého Syna do rukou ďábla, aby byl

zkoušen. Bůh svému Synu věří, že to zvládne, podobně jako kdysi věřil Jobovi. Ovšem ačkoli Bůh důvěřuje Ježíši, že tento souboj na život a na smrt zvládne, přesto ho nechá tento kalich hořkosti pít. Proč? Je snad zlomyslný? Potřebuje si snad Ježíše otestovat, zda složí mesiášskou maturitu? Zda projde zkouškou ohněm, aby se ukázal jestli je opravdu hoden úkolu mesiáše?

Když se v bibli píše o zkouškách, nejedná se o nějaký test, který by ukázal, zda je člověk dostatečně na výši a připravený složit zkoušku dospělosti pro vstup do boží milostivé blízkosti. Ta zkouška je spíše o tom, aby se ukázalo, co je v daném člověku. Aby se daný zkoušený mohl sám obeznámit s tím, jak se zachová. Je to takové zrcadlo. Řekla bych spíš, že... Bůh je zvědavý na to, co v nás objeví a co... z nás vyleze. Takto zkouší Bůh. Zkoumá, co vymyslíme ve své hlavě, ve svém srdci. Jako třeba když se Bůh jde podívat zdálky na Adama, a je zvědavý jak že Adam pojmenuje zvířata. Proto se žalmisté nemusí bát prosit v modlitbě : zkoušej mě a protřib mě - .. protože náš Stvořitel si nepotřebuje nic kompenzovat, nejde tu o jeho soud či hodnocení, jde tu opět více o to, co zkoušený odhalí uvnitř sebe samého.

Co se ukáže o Ježíši, co se z něj vyloupne, z jakého je těsta? Co je zač, jaké je jeho srdce? Co je to za mesiáše, za krále? Bude to král, který si bude vyrábět jídlo z kamenů, bude se snášet jako superman za potlesku z výšky budov a zařídí násilně světový mír? Propadne slávě a moci a penězům? Nechá se zlákat jako Adam s Evou, aby dokázal sám sobě, nebo ...snad pokušiteli, že **je.. jako.. Bůh**, a nezapomene u toho zápasu na to, že to on sám je tím nejstarším synem božím? A synem jakého Boha? Boha, který se nejprve postará o svoje blaho, Boha, který kraluje mocí a pevnou paží, který nejprve nasytí sebe a když něco zbyde, tak se milostivě rozdělí o zbytky? Nebo Boha, který se vzdá všeho pro jiné?

Pokušitel se zde chová jako vir. Je to zajímavé přirovnání. Vir je totiž drobný vnitro-buněčný cizopasník, který se nachází na hranici mezi živým a neživým. Viry nejsou buňky, nejsou skutečně živé, postrádají mnoho vlastností živého organismu. Vir se skládá jen z DNA a obalu – je tedy pěkně zabalená informace. Informace, která dokáže zanešt semínko nákazy, která se pak téměř nezadržitelně šíří sama tím, že napadá to, co je doopravdy živé a zdravé. Vir se nabourá do jádra živé buňky, vysaje, co potřebuje, a pak tam zasadí svojí škodlivou informaci. Viry mohou existovat a množit se jen skrze hostitele, kterého napadají.

My, když uvažujeme nad ďáblem a nad jeho svody, máme z něj často strach jak z nějakého viru. Ale on sám o sobě pořádně ..ani .. *není*, rozhodně to není nějaký protiklad Boha živého. Je to jen zlá informace, zabalená do nějakého líbivého obalu. Množí se jen tak, že se nabourá do jádra života, aby tam přepsal informaci *života* za informaci smrti. Stejně tak to dělá pokušitel na poušti, když zneužívá Boží slovo. *„Jsi Boží syn? tak do dokaž! Dokaž to podle pravidel, které ti vyberu já. ... To je sice hezké, že cituješ Písmo, ale to já umím také“*, říká pokušitel a překrucuje informaci o Bohu **uplně** stejně, jako **to dělal už v ráji**.

A Ježíš na jeho hru nepřistupuje, má totiž dobrou imunitu. Co je Ježíšovou imunitou? Zná Boha, zná Písmo. A to nejen veršičky vytržené z kontextu ohnuté pro svoji osobní

vlastní potřebu.. Ale zásadní vyznání víry. Jakého Otce je Ježíš Syn? Otcem, který vyvádí lid z otroctví. Z otroctví strachu, nákazů, z otroctví starání se o vlastní přežití. Pokušitel si z bible může vystřílet celý toulec, ale Ježíš stojí pevně zakotven na základě vyznání víry: *Slyš Izraeli, Hospodin je jeden, jen jemu se budeš klanět, jen jemu budeš důvěřovat, nebudeš si zajišťovat svoji vlastní cestu, svůj vlastní blahobyť, ale necháš se vést po poušti ke svobodě oklikou 40 let nebo 40 dní po poušti. Na té cestě pouští z otroctví ke svobodě budeš protříben, tam se ukáže z jakého těsta jsi a co jsi zač. Necháš se sytit manou? Nebo vykoupíš roušky a zásoby potravin? Spolehneš se na Boha nebo na sebe? Uvěříš, že Bůh tě povede -...sice cestou kterou neznáš, ale přesto tě povede krok za krokem, nebo uvěříš špatné informaci a necháš se jí nakazit a začneš plašit, abys zachránil sám sebe?*

Díky Bohu, že nám poslal svého Syna, který nejen, že se nenechal nakazit touto panikou a staráním se především o svoje vlastní přežití, ale že nám poslal Syna, který nám dokáže **darovat imunitu**. Můžeme se nechat naočkovat proti zlému - , můžeme si nechat vyrobit protilátky. Protože ten, který nás chrání zepředu a jde před námi jako sloup dýmu, a ten, který nás chrání zezadu, a jde za námi jako sloup ohnivý, jde s námi celou tu cestu pouští do neznáma. My nevíme, kam jdeme. Ale on ví, kam nás vede. Vede nás sice pouští, ale vede nás ke svobodě a k životu. Cesta pouští má svůj začátek a svůj konec. Cesta pouští je zrcadlem. A nejsme na ní sami. Máme totiž velekněze, který na sobě zakusil lidství, který byl pokoušen, jako jsme pokoušeni i my. Nemusíme se bát toho, co uvnitř sebe nalezneme. Lékaře totiž nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nemusíme si hrát na zdravé. A jestliže jsme Boha nevyděsili svojí nákazou doteď, můžeme si nechat předepsat jeho léky: víru, naději a lásku.

Amen

Píseň 695,1-2

Dnešní neděle, první v postním období, nese název invocavit podle žalmu 91

Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí, přečká noc ve stínu Všemocného. Vysvobodí tě ze zhoubného moru... krytem je ti jeho věrnost. Nelekej se ...moru, jenž se plíží temnotami, náказы, jež šíří zhoubu za poledne. Byť jich po tvém boku padlo tisíc, byť i deset tisíc tobě po pravici, tebe nestihne nic takového...Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému domu nepřiblíží. On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách. Na rukou tě budou nosit, aby sis o kámen nohu neporanil;

Tento žalm nyní společně zazpívejme Žalm 91

MODLITBA

Náš spasiteli, dej v tento postní čas své církvi ducha pokání, abychom poznali a vyznali kde a jak podléháme nástrahám pokušitele, abychom mohli být uzdraveni ze svých nemocí a nákaz, které otravují našeho ducha. Pane, náš spasiteli, Ježíši Kriste, ty jsi začal zápas s pokušitelem, který si chtěl podmanit celý svět. Čelil jsi jeho útokům a nesl utrpení a kříž. Vstal jsi z mrtvých, vstoupil jsi na nebesa a tak jsi rozhodl navždy o satanově prohře. Ježíši, mocný králi, ty, který jsi byl veden duchem, aby byl pokoušen satanem: pospěš nám na pomoc, kteří jsme obtěžováni mnohými pokušeními. Ty znáš naši slabost, každého z nás, přišli jsme se schovat do stínu tvých křídel, přišli jsme se poklonit jen a jen tobě, nasytit se slovem tvých úst, zahlédnout tvoji slávu. Kéž se s tebou dnes setkáme a nalezneme v tobě mocného spasitele, schopného nás zachránit. Amen

1. čtení Dt 6:45,13,16 a 8:2-3

Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný.

Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. Hospodina, svého Boha, se budeš bát, jemu budeš sloužit, při jeho jménu přísahat. Nepokoušejte Hospodina, svého Boha, jako jste ho pokoušeli v Masse. ...

Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli. Pokořoval tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst mannu, kterou jsi neznal a kterou neznali ani tvoji otcové. Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst.

PÍSEŇ 258

kázání

PÍSEŇ 424,1-4

CONFITEOR:

Požehnaný Bůh, který odpouští naše přestoupení a dluhy!

Milé sestry, milí bratři povstaňme nyní ke společnému vyznání vin, svěřme Bohu s důvěrou v jeho milosrdenství své všemožné náказы a složme svá břemena u jeho nohou ve zpovědní modlitbě.

Všemohoucí Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista, Přiznáváme se před tvou tváří ke svým dluhům, které máme vůči tobě, i svým bližním, vůči tvému stvoření i sobě samým. Často hřešíme v myšlení... ve slovech...i skutcích. Chtít dobro dokážeme, ale činit už ne. Tolikrát jsme upadli, tolikrát jsme nekonali, co jsme měli konat, tolikrát jsme mlčeli, když jsme měli mluvit a mluvili, když jsme měli mlčet. Tolikrát jsme ti nevěřili a spoléhali se na svoji rozumnost, tolikrát jsme si mysleli, že se o sebe dokážeme postarat lépe sami bez tebe, tolikrát jsme si mysleli, že jsme chytřejší než ostatní lidé. Tolikrát jsme si

hráli na tebe a nevzdali ti chválu, která ti náleží. Tolikrát jsme poslouchali více své srdce a jeho nevěru, než vábení tvé lásky a naděje.

Kdo se přiznává ke svým hříchům - ať řekne: Vyznávám.

Vyznáváme však také svoji víru ve tvoji lásku, která překonává množství hříchů. Spoléháme se na tvé milosrdenství, protože jsme poznali, že ze své snahy se nedokážeme vykoupit ze svých vin. Věříme ve vykoupění, které k nám přichází jen a pouze od tebe skrze tvého jednorozného Syna. Věříme, že jen ty náš dokážeš uzdravit z naší smrtelné náказы virem pýchy, který vede ke smrti.

Kdo věří v spásu, která přichází od Boha skrze jeho Syna - ať řekne: Věřím

Ty jsi milosrdný Bůh, k tobě můžeme přijít ve své otevřenosti, ve své nahotě. Ty už jsi dávno věděl, čím vším jsme se nechali nakazit, co nemocného se v nás skrývá a nenechal ses tím odradit. Dříve než bychom si to mohli zasloužit, poslal jsi k nám svého Syna, aby nám daroval uzdravení skrze odpuštění. Děkujeme ti, že nám daruješ nové šance a prosíme tě, uť nás být milosrdnými a odpouštět těm, kdo se proti nám provinili.

Svoji ochotu odpustit vyznejme společným: odpouštím

SLOVO MILOSTI

Přijměte slovo milosti. Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán, dám jim své zákony do srdce a vepíšu jim je do mysli, na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenu (Žd 10,16n)

POZDRAV POKOJE

Na znamení odpuštění se navzájem pozdravte pozdravením pokoje.

CREDO vyznejme svoji víru apoštolským vyznáním

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, Jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod pontským pilátem, Byl ukřižován, umřel a byl pohřben, Sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, Sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé

Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný

Amen

USTANOVENÍ

Vyslechněte nyní slova ustanovení večere páně podle Pavlovy epištoly Korintským:

Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to číňte na mou památku.“

Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to číňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

MODLEME SE:

Pane, náš Otče, děkujeme ti za dar tvé lásky, za dar tohoto jídla, ve kterém se s námi setkáváš. Děkujeme, že z tvé ruky smíme přijímat zdraví a stále nový život a jít spolu s těmi, které jsi nám svěřil. Sestup mezi nás svým duchem ať jsme jedno tělo a jedna duše v Kristu, jako živá oběť k chvále tvé slávy. Chválíme tě, že jsi s námi na každém kroku v poušti, že nás tvoje moc tiše obestírá a vede nás za ruku.

Volejme společně k Bohu Otci, jak nás to naučil Ježíš:

OTČE NÁŠ

POZVÁNÍ a tak pojd'te, neboť všechno je již připraveno.

Slavit VP budeme v jednom kole. Pro ty, kdo nemohou ze zdravotních důvodů přijímat ze společného kalicha, jsou na stole páně nachystané kalíšky. Ke stolu Kristovu jsou bez rozdílu církevní příslušnosti zváni všichni, kdo věří v jeho vykupitelské dílo a chtějí je spolu s ostatními slavit a přijímat

PÍSEŇ 397 Radujme se (případně 398)

PROPUŠTĚNÍ (Jan 6:47-51) Ježíš řekl Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“

JDĚTE V POKOJI

DĚKOVNÁ MODLITBA

Nasytění dobrými dary tvého domu, Otče, velebíme jméno Ježíš, v němž ses nám přiblížil a zjevil. Ty jsi slitovný a milostivý, shovívavý a nejvyšší milosrdný. Děkujeme ti, že s námi nenakládáš podle našich nedostatků, že se neštítíš našich nemocí, ale že nám doplňuješ ze svého milosrdenství a lásky to, co nám chybí a tak nás uzdravuješ. U svého stolu jsi nám opět otevřel své království a dal ses poznat jako pravý Bůh, naděje zoufajících, přístav ztroskotaných, lék nemocných. Děkujeme ti za dar tvého zdraví, že se nám tvé slovo života změnilo v chléb, který nás sytí a my v něm máme život. Buď tobě sláva navěky. Amen

PÍSEŇ 176

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVY:

Pane náš, prosíme tě za ty, kdo trpí pod různými nákazami. Prosíme tě za naše nemocné na těle...., svěřujeme do tvých rukou i ty, kteří jsou nemocní na duši ...a na duchu... Prosíme tě i za ty, kteří se o tyto nemocné starají. Uzdravuj, co je nakažené a daruj život tam, kde zatím vládne jen beznadě. Pane, smiluj se

Prosíme tě, abys svojí milosrdnou a mocnou rukou provázel ty, kdo bloudí na poušti života, abys je vedl ke svobodě. Kéž dokáží svěřit svoji cestu tobě a spolehnout se na tvé vedení. Prosíme tě za ty, kteří už tak dlouho při cestě ke svobodě nemohou najít cíl a jsou uvězněni v různých táborech v zimě a chladu. Prosíme tě i za ty, kteří se o ně starají, vlej svůj život. Pane, smiluj se

Náš spasiteli, dej ať je postní čas dobou zamyšlení a především obnovy, aby se zbloudilí k tobě navrátili a všichni se posílili v lásce ke Kristu a jeho království. Ved' k pokání svou církev tam, kde podléhá pokušení stavět na jiném základě než na tom, který je položen v tobě, kde nehledá jednotu, kde zapomíná na misi, kde se nemodlí za tento svět. A je-li to tvá vůle, pošli si i nás a v době tříbení na poušti nám připomínej, že jen ty jsi ten pravý dárce života. Obnovuj naši víru a lásku. Pane, smiluj se
Amen

POSLÁNÍ *Vyslechněte slovo poslání na cestu do dalších dní zapsané 2 Kor 5:19*

Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!

POŽEHNÁNÍ

Hospodin tě požehná a ochrání tě,
Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,
Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.‘

PÍSEŇ 489 TVÉ POŽEHNÁNÍ